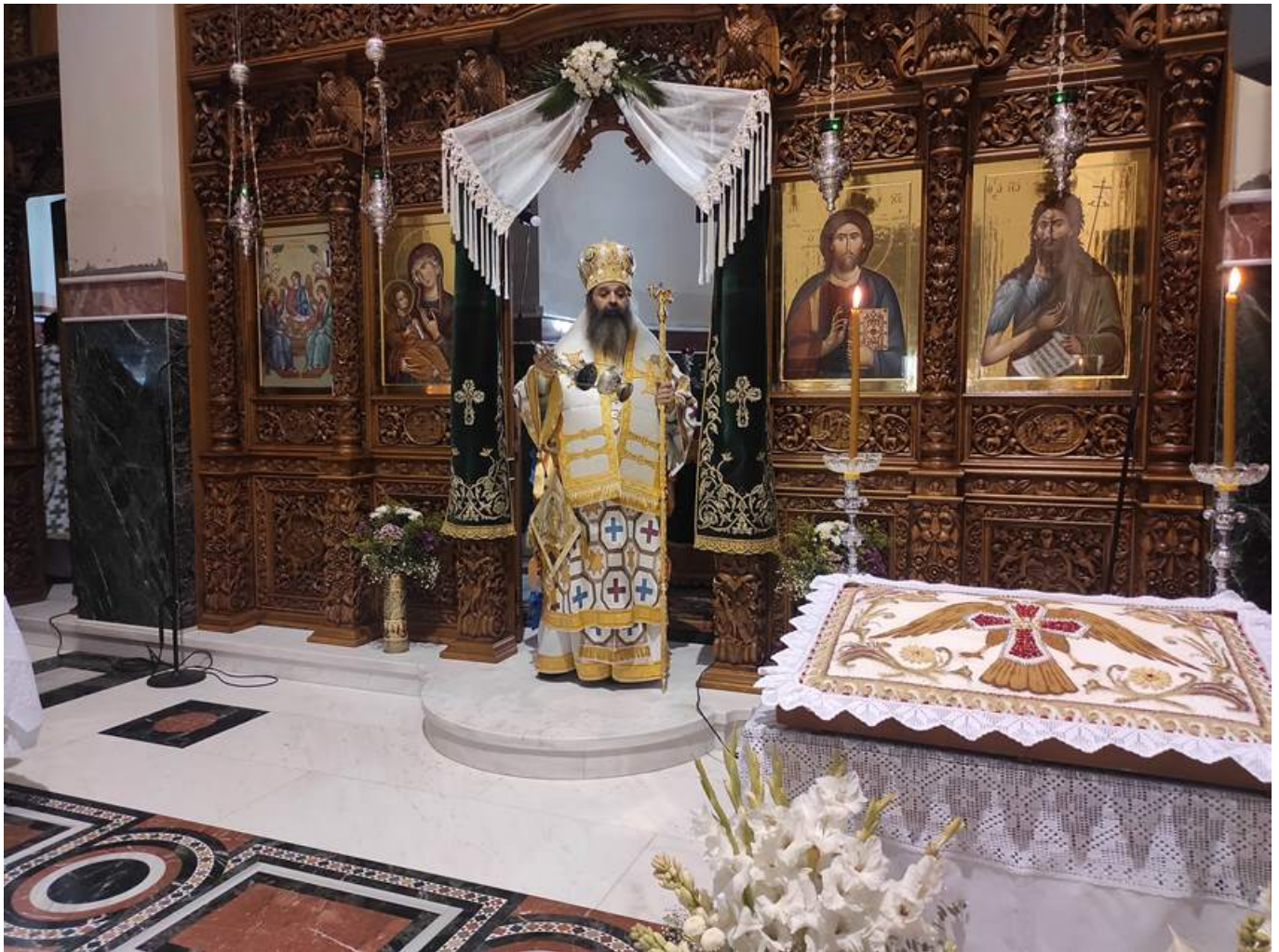

Μνημόσυνο Αρχμ. Νήφωνος Θωμαδάκη και μακαριστής Ηγουμένης Μεθοδίας στο Ι. Ησυχαστήριο “Ο Τίμιος Σταυρός” Μαψού Κορινθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Το Σάββατο, 5 Οκτωβρίου 2024, ημέρα μνήμης της Οσίας Μεθοδίας της εν Κιμώλω, στο Ι. Ησυχαστήριο «Ο ΤΙΜΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ» Μαψού Κορινθίας τελέσθηκαν το ετήσιο μνημόσυνο του αειμνήστου Αρχιμ. π. Νήφωνος Θωμαδάκη (1927-2023), αδελφού της Ι. Μονής Αναστάσεως Χριστού Λουτρακίου και το τριετές Μνημόσυνο της Β' Ηγουμένης του ως άνω Ησυχαστηρίου αιιδίμου Μοναχής Μεθοδίας Φλέσσα (1951-

2021), κτιτόρων αυτού.

Την Θ. Λειτουργία και το Κτιτορικό μνημόσυνο, με την εντολή του Μητροπολίτου Κορίνθου κ. Διονυσίου, τέλεσε ο αναπληρωτής του Σεβασμιωτάτου, ο οποίος ως γνωστόν ασθενεί, Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κεγχρεών κ. Αγάπιος, Πρωτοσύγκελλος της Ι. Μητροπόλεως, μετά του οποίου συλλειτουργήσε πλειάδα Ηγουμένων, Ιερομονάχων και Πρεσβυτέρων εκ της Ι. Μητροπόλεως και εξ άλλων Ι. Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Ελλάδος ως και οι Διάκονοι π. Χρήστος Χίλιας και π. Άγγελος Σαλάτας.

Συμπροσευχόμενοι παρέστησαν Ηγούμενοι, Ηγουμένισσες, Μοναχοί και Μοναχές εξ άλλων Ι. Μονών και Ι. Ησυχαστηρίων της Χώρας μας αλλά και εξ Αγίου Όρους και εκ των Εκκλησιών Σερβίας και Πολωνίας ως και πλήθος Πιστών.

Τα Ιεροψαλτικά αναλόγια διακόνησαν οι πολυμελείς χοροί των μοναζουσών της Ι. Αδελφότητος, οι οποίοι εμμελώς έμελψαν του Εκκλησιαστικούς ύμνους ευγνωμοσύνης ένεκα προς τους Γέροντάς τους και ιδιαιτέρως εις μνήμη της ηδυμόλπου μακαριστής Ηγουμένης Μεθοδίας.

Ο Βοηθός Επίσκοπος Θεοφιλέστατος Κεγχρεών κ. Αγάπιος ομίλησε περί των Ιερών Μνημοσύνων, που έχει ορίσει η Αγία μας Εκκλησία να τελούνται από την στιγμή

του χωρισμού της ψυχής κάθε Χριστιανού εκ του σώματος έως και αυτής της συμπληρώσεως έτους, όπως δια των προσευχών ανακουφίσει την ψυχή κατά την φρικτή μετάβαση αυτής και την σώσει από των εναερίων τελωνείων ή δοκιμασιών, στις οποίες υπόκειται τις πρώτες ημέρες της ματαστάσεως της κατά τις εκκλησιαστικές παραδόσεις.

Σκιαγράφησε τις προσωπικότητες των κεκοιμημένων αδελφών μας, του φιλελεήμονος Γέροντος Νήφωνος, Ιδρυτού του φιλανθρωπικού έργου, του οποίου η καρδιά της μεγάλης αγάπης του για τον Θεό και τον άνθρωπο είχε κινηθεί πλέον των πενήντα χρόνων εμπρός από την εποχή του με πρωτοποριακές αξιοθαύμαστες δραστηριότητες, Κτίτορος του Ι. Ησυχαστηρίου και ποδηγέτου των Μοναζουσών εις αυτό και αυτής της Γερόντισσας Μεθοδίας από τα χρόνια ακόμα της ορφάνιας της, ως και της ευτόλμου, θαρραλέας και αφόβου Β΄ Ηγουμένης του Ι. Ησυχαστηρίου Μεθοδίας Μοναχής.

Όντας αυτή στο «σπίτι», που ο «παππούλης» έστησε, η μητέρα Εκκλησία την επότισε με το γάλα της καρδιάς Της και κατόπιν εστερέωσε αυτήν με την γερή τροφή του πνεύματός Της, την εκαμάρωσε γυναίκα ώριμη στον κόσμο της Χάριτος με την ελεύθερη επιλογή αυτής ὃ αφιερωθεί στο έργο της προσφοράς στον αδύναμο, τον πάσχοντα αδελφό, δίδουσα μαρτυρία Χριστού. Τέλος δε απεφάσισε

αυτή ὃ ακολουθήσει τα ἴχνη της πορείας του Εσφαγμένου Αρνίου, να πορευθῇ, με την ολοκληρωτική αφιέρωση της στο Μοναστήρι, τον ανήφορο του Γολγοθά, από όπου επορεύθη πρώτη η ματωμένη Αγάπη, ο Νυμφίος της ψυχῆς της, ο γλυκύτατος Ιησούς.

Οι χεῖρες του Γερο - Νήφωνος ἔστησαν ἐξ ὑπαρχῆς το σέμνειον του ἐπ' ονόματος του Τιμίου Σταυροῦ τιμωμένου στα ερείπια της παλαιᾶς Ι. Μονῆς του Αγίου Νικολάου του ἐν Βουνένοις και στην κτηματική ἑκταση αὐτοῦ που ο μακαριστός Μητροπολίτης Κορίνθου κυρός Παντελεήμων δωρεάν παρεχώρισε. Οι χεῖρες της αειμνήστου Γερόντισσας Μεθοδίας αὐξῆσαν και ἐπέκτειναν αὐτό με τις ἐργώδεις και πολύπונες προσπάθειες ολοκλήρου της Αδελφότητος. Η Γερόντισσα ἔφυγε ἐνωρίς -κατ' ἄνθρωπον- ἀπὸ τον κόσμον αὐτό, ο Γέροντας σε βαθειὰ γεράματα. Και των δύο οὖν τάφοι θα εἶναι ἡ διαρκῆς ὑπόμνηση της αοράτου παρουσίας τους στο Μοναστήρι για ὅσους τους γνώρισαν και ευεργετήθηκαν ἀπ' αὐτούς, στις δε ἐπερχόμενες γενεές μαρτυρία διαβάσεως ἀνθρώπων που ἀγάπησαν Θεό και ἄνθρωπον. Γι' αὐτό και δεν μετράει τόσο το τι ἀφήνει κάποιος πίσω του ὅσο το τι παίρνει μαζί του. Και αὐτοὶ γέμισαν τα χέρια τους με ἔργα ἀγάπης και προσφοράς!

Τελειώνοντας την ομιλία του ο Θεοφιλέστατος ἀπευθύνθηκε στην ἐπάξια διάδοχο της Γερόντισσας Μεθοδίας, Ἡγουμένη Ἰλαρία και στην ἀρίφνητο συνοδείας της για

να μεταφέρει τις συλλυπητήριες ευχές του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κορίνθου κ. Διονυσίου, εκ προσώπου του οποίου παρέστη αναμέσον τους λειτουργών, αγιάζων, ευχόμενος και κηρύττων.

«Εύχεται», είπε ο άγιος Κεγχρεών, «ο διά της ασθενείας δοκιμαζόμενος Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Ιδρυτού, Κτίτορος και Πνευματικού πατρός υμών Νήφωνος του Αρχιμανδρίτου, του εκ Κρήτης καταγομένου αλλά που η Κορινθιακή γη τον εκέρδισε προσφέρων εις τον πιστόν λαόν της έργον θεάρεστον και αξιόλογον, απ' όπου αυτός δύναται να αντλή δυνάμεις ψυχής διά την συνέχισιν της θεαρέστου πορείας του. Προσεύχεται ο σεπτός Ποιμενάρχης όπως ο Κύριος της ζωής και του θανάτου Ιησούς Χριστός αναπαύη την ψυχή της μακαριστής Γεροντίσσης Μεθοδίας όπου επισκοπεί το φως του Προσώπου Του.

Παροτρύνει υμάς, Οσιολογιωτάτη, ο Πνευματικός ημών Πατήρ άγιος Κορίνθου, ο οποίος μέσα εις την σκληρότητα της ασθενείας του συνειδητοποιεί ότι αυτή είναι ο δρόμος διά του οποίου ο Θεός τον οδηγεί και δεν μπορεί παρά να ασπάζεται την παντοδύναμον χείρα Του που πατρικώς τον κρατάει, ενώ συγχρόνως τον κτυπάει, να συνεχίσητε την πορείαν υμών εις τον ανάντην Μοναχικόν δρόμον φυλάττουσαι τας υποδείξεις των Γερόντων υμών. Μένουσαι πισταί εις τα υπό της Εκκλησίας τεθεσπισμένα εις τας δυσκολίας του Μονήρους βίου θα αντιλαμβάνηται η κάθε αδελφή ότι και εις την ιδικήν της ζωή προηγείται η Μ. Παρασκευή κατά την οποίαν

«ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα» (Ματθ. κστ', 3), και η οποία της ετοιμάζει την Πασχάλιον δόξαν.

Ὅτι πρέπει να ενταφιασθῇ μετὰ του Χριστοῦ κάθε ἀδελφή, αφού μοιρασθῇ μαζί Του πρώτα τους σταυρικούς Του πόνους, διά να ἔχη μέρος εις την νίκην κατά του θανάτου. «Γρηγορεῖτε», ἀδελφαί, «στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε», κατά το παράδειγμα της πνευματικῆς υμῶν μητρός Μεθοδίας Μοναχῆς, «κραταιοῦσθε» παραδειγματιζόμεναι ἀπό την ιδικήν μου δοκιμασίαν, εὐχεσθε και υπέρ εμού, η δε μνήμη Νήφωνος Ιερομονάχου, ἀδελφού και συλλειτουργοῦ ημῶν γενομένου και Μεθοδίας Μοναχῆς, μητρός και Καθηγουμένης του Ιερού υμῶν Ησυχαστηρίου γενομένης, εἰη αἰωνία! Ἀμήν».

Στην συνέχεια εψάλησαν τα Ιερά Μνημόσυνα των αιδίων Κτιόρων. Ακολούθησε η προσφορά κολλύβων και κεράσματος και η «μακαριά» (τράπεζα μνημοσύνου). Λίγο πριν την τράπεζα προσήλθαν εκ της Ι. Μονῆς Οσίου Γρηγορίου του Αγίου Ὁρους δύο μοναχοί οι οποίοι μετέφεραν την Κάρα του Αγ. Ιερομάρτυρος Διονυσίου του Αρεοπαγίτου, που φυλάσσεται στο Μοναστήρι τους, προς αγιασμό των Πιστών της πόλεως των Αθηνών και πόλεων της Πελοποννήσου. Ο Θεοφιλέστατος ανακοίνωσε στην τράπεζα την ιδιαίτερη αυτή «ευλογία» και κάλεσε τους συνδαιτυμόνες βγαίνοντας ἀπό την τράπεζα να ασπασθούν προς ευλογία τους την

Αγία Κάρα.

Πρώτος αυτός εξήλθε της τραπέζης και αφού ασπάσθηκε την τιμία κεφαλή του Ιερομάρτυρος, του οποίου το όνομα φέρει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Διονύσιος, είπε στους Πατέρες, στις Αδελφές και στους λαϊκούς που ήσαν εκεί να δεηθούν υπέρ της υγείας του σεπτού Ποιμενάρχου μας, αυτός δε στραφείς προς την Δύση ύψωσε ευλαβώς την Αγία Κάρα και «εσταύρωσε» από μακριά τον Μητροπολίτη μας δεόμενος υπέρ τελείας αποκαταστάσεως της υγείας του.

Η αδελφότης εις μνήμην των Αρχιμ. Νήφωνος του Θωμαδάκη και Ηγουμένης Μεθοδίας της Φλέσσα, Κτιτόρων του Ι. Ησυχαστηρίου τους, προσέφεραν αναμνηστικά σε όσους προσήλθαν να προσευχηθούν υπέρ αναπαύσεως των ψυχών τους. Παρακάλεσε δε η Γερόντισσα Ιλαρία εκ μέρους της Αδελφότητος τον Θεοφιλέστατο Πρωτοσύγκελλο της Ι. Μητροπόλεως κ. Αγάπιο να μεταφέρει στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Διονύσιο τον σεβασμό, την αγάπη, τις ευχαριστίες τους για την εκπροσώπηση, τις συλλυπητήριες ευχές και τις πολύτιμες νουθεσίες του ως και τις (προσ)ευχές τους για ταχεία ανάρρωση και γρήγορη άνοσο

λά ακόμη
έλεια του

